

[Jeppesen-Drusebjerg.]

de til enhver Tid herskende Konjunkturer, frembyder en betydelig Fordel. Jeg tror, at man derigennem paa en heldig Maade kommer udenom de Vanskeligheder, som har præget denne Lovgivning op gennem Tiderne. Spørgsmaalet om Taksternes Størrelse er jo et af de Emner, der har været mest omstridt, naar vi har haft Aldersrenteloven til Behandling, og dette, at vi nu faar Bestemmelser, som lader Taksterne stige i det Øjeblik, Dyrtiden bringer Pristallet op, og paa samme Maade lader Taksterne falde, naar der indtræder modsatte Forhold, vil i høj Grad bidrage til, at man lettere kommer ud over Vanskelighederne Lovgivningsfaktorerne imellem.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa, at den Aftrapning, som hidtil har fundet Sted for Aldersrentenyderne, og som har givet sig Udtryk deri, at Satserne steg, naar den paagældende ventede til en højere Alder med at søge Aldersrente, i det foreliggende Forslag ikke er saa mærkbar som i den hidtil gældende Lov. Jeg og, jeg tror, mit Parti havde hellere set, at denne Aftrapning var strøget helt, saaledes at de endelige Takster var dem, der er gældende ved 65 Aars Alderen. Det er nu en Gang de bedst stillede, som kan vente med at søge Aldersrente til den højere Alder, og jeg kan ikke se, der er Grund til at tage saa meget Hensyn til dem, som Loven nu gør.

Jeg skal imidlertid villigt indrømme, at dette er en ganske lille Anke; alt i alt maa det store Lovværk, som hedder Socialreformen, hvoraf Lovforslaget om Folkeforsikring udgør en Del, siges at være et af de største, der i de senere Aar har foreligget til Behandling paa Rigsdagen.

Jeg slutter mig til den Hyldest, der er bragt den højtærede Socialminister, som er den, der i første Række har bragt denne Lovgivning frem til det Stade, hvor den i Øjeblikket befinder sig, og ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Henriette Crone) vil jeg udtale Haabet om, at det ikke maa være ret længe, inden Lovforslaget bliver ophøjet til Lov. Jeg synes, der er Grund til at vente, at de tre Partier, som har baaret dette Lovforslag, der er saa vel forberedt, frem, kunde tage det uden at gøre det til Genstand for alt

for indgaaende Realitetsbehandling. Det frister jo ikke særlig stærkt at gaa ind i Forhandling med det højtærede 4de Parti her i Salen — vi har jo Ordførerens Udtalelse for, at der skal meget store Forandringer til, for at dette Parti vil medvirke til at føre Sagen igennem. Men naar det er Tilfældet, hvorfor saa ikke tage Lovforslaget nogenlunde, som det foreligger? Jeg forstaar oprigtig talt ikke, at man nu paa ny skal til at gennemgaa denne Sag i Enkeltheder; Resultatet er jo paa Forhaand givet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Jeg vil gerne begynde med at udtale en Tak til de ærede Ordførere baade for de mange anerkendende Udtalelser med Hensyn til Lovforslaget og for de forskellige venlige Bemærkninger overfor mig personlig. Dette gælder ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Hendriksen), som til Trods for sin principielle Modstand mod Lovforslaget alligevel anerkender, at der er væsentlige Principper i det, som ligger paa Linie med Tanker, han ønsker fremmet.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Bækgaard) udtalte, saa vidt jeg forstod, kun Betænkelighed paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til § 17. Den ærede Ordfører fandt, at Fribefordringspligten maaske var udstrakt for langt, idet den ogsaa kunde gælde ambulante Behandlinger. Jeg har hørt den Indvending ogsaa andetsteds fra — Spørgsmaalet har selvfølgelig været diskuteret ved forskellige Lejligheder. Naar man ogsaa ved de Forhandlinger, som har fundet Sted med Venstre, har fastholdt Bestemmelsen i § 17, er det sket under Hensyn til, at ogsaa disse Forhandlere, tror jeg at turde sige, naaede til den Opfattelse, at denne Bestemmelse til syvende og sidst vilde virke besparende, idet man derigennem i mange Tilfælde kunde opnaa, at Patienter blev hjemme i Stedet for at blive indlagt til den forholdsvis dyre Sygehusbehandling. Dette er vist Grunden til, at man ikke har ønsket at foreslaa Ændringer paa dette Punkt.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Henriette Crone) vil jeg sige,